

Opdracht 2: Visuele Retorica

Robin Ansems - 500780651 - Klas VID2

Titel:

WWF: Tarzan, 15 square kilometer of rain forest disappears every minute. "The "Tarzan" of the Desert..."

Auteur:

Het is gemaakt door het reclamebureau Uncle Gray uit Denemarken. De art directors zijn onder andere Rasmus Gottlieb, Jesper Hansen en Rasmus Dunvad. De creatief directeur is Per Pedersen en de copywriter is Michael Paterson.

Medium:

Deze advertentie is een posterontwerp dat te vinden is in verschillende advertentieblogs, zoals 'Ads of the world' en 'GreenAd', waar het wordt beschouwd als een van de beste ethische en milieuposters ter wereld. Het is gemaakt voor het Wereld Natuur Fonds, een internationale fondsenwervende organisatie die andere milieuroepingen wereldwijd probeert te ondersteunen.

Context:

Het is een advertentie die werd gepubliceerd in 2007 met de naam: "Tarzan". Het doel van deze specifieke campagne was het probleem van snelle ontbossing.

Tekst bij het beeld:

Engels: 15 square kilometer of rain forest disappears every minute.

Nederlands: 15 vierkante kilometer regenwoud verdwijnt elke minuut.

Omstandigheden:

Deze advertentie werd in verschillende advertentieblogs laten zien, het is dus een posterontwerp waar je even rustig naar kan kijken om de gedachte achter de poster te achterhalen.

Is het beeld een gedeelte uit een groter geheel?

Het beeld is zeker een gedeelte uit een groter verhaal. Ontbossing vindt plaats over de hele wereld en het is een wereldwijd probleem. Het beeld is geen bijzonder moment uit een verhaal want Tarzan is fictieel, het zou wel kunnen verwijzen naar indianen die in de bossen wonen.

Is het een bijzonder moment uit een verhaal?

Het beeld is niet per se een bijzonder moment uit een verhaal. Maar de gedachte achter het beeld is dat Tarzan lekker aan zijn lianen aan het zwaaien is en op een gegeven moment geen lianen en dus ook geen bos meer over heeft en terecht komt op de kaal stuk grond waar ooit bos/regenwoud stond.

Hoofd en bijzaken:

Het eerste dat opvalt in dit beeld is Tarzan die zich van een liana van een boom gooit. De helft van de foto toont een echt groen regenwoud, terwijl de andere helft, waar de man op het punt staat te landen, levenloos is. De wolken zijn gedeeltelijk zwart, wat het milieuprobleem benadrukt.

Ethos, Pathos, Logos en Kairos:

Ethos (Het vergroten van de geloofwaardigheid van de rhetor, de persoon of de instelling die met een beeld de kijker wil overtuigen):

In dit beeld wordt het probleem van ontbossing versterkt door Tarzan er aan toe te voegen die geen bos meer over heeft om aan lianen te zwaaien.

Pathos (Beelden die beroep doen op je gevoel met als doel je van een bepaalde boodschap te overtuigen):

In dit beeld speelt de rhetor in op de emoties van het publiek door Tarzan van een liana van een boom te gooien op een levenloos stuk grond waar ooit een prachtig stuk bos/regenwoud stond. Dit doet de rhetor om het publiek bewust te maken dat ontbossing ook veel gevolgen heeft voor mensen die in oerwouden leven.

Logos (Gaaf om rationele argumenten, het geven van een gevoel van feitelijkheid en realisme):

In dit beeld is daar geen sprake van.

Kairos (Het beslissende moment voor actie):

In dit beeld is er zeker sprake van een goede timing. Precies het moment dat Tarzan zijn liana loslaat aan de rand van het bos waar alle bomen worden gekapt. Op het beeld is te zien hoe Tarzan in de lucht vliegt en neer gaat vallen.

Framing:

In dit beeld is zeker gebruik gemaakt van framing, selectie is toegepast door niet te laten zien waar Tarzan gaat vallen. Salience is ook toegepast door Tarzan overduidelijk het aandachtspunt te maken door hem eenzaam in de lucht af te beelden, je ogen vallen als eerste op hem. Spin is niet toegepast.

Bron van afbeelding: <https://nl.pinterest.com/pin/315885361334678037/?ip=true>

Stijlmiddelen:

Metafoer (een onuitgesproken vergelijking):

In dit beeld zou Tarzan de metafoer voor indianen kunnen zijn die in het bos/oerwoud wonen.

Synecdoche (iets wat samen met iets anders wordt verstaan):

In dit beeld is daar geen sprake van.

Vergelijking (uitgesproken overeenkomst tussen onderwerp en iets anders):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Personificatie (zaken of dieren worden als personen voorgesteld):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Hyperbool (overdrijving):

Tarzan is lekker aan zijn lianen aan het zwaaien en op eens houdt het bos op en vliegt hij door de lucht en zou hij belanden op een levenloos stuk grond. De overdrijving zou kunnen zijn dat Tarzan onnatuurlijk hard de lucht in wordt gelanceerd. En dit zou weer kunnen verwijzen naar de razendsnelle ontbossing. Voor Tarzan zou het zo kunnen zijn dat een minuut geleden daar nog een bos stond.

Indexicaal teken:

De indexicale tekens zijn de stronken van alle gekapte bomen, het laat zien dat er ooit een bos/oerwoud heeft bestaan. Ook is de grijze/zwarte lucht een indexicaal teken voor milieuvervuiling in de lucht, alle CO₂-uitstoten.

Oxymoron (twee zaken die elkaar tegenspreken worden tegelijk gebruikt):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Pastiche (nabootsing van het werk van een bekende rhetor):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Rijm (als twee woorden een klankgelijkheid hebben):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Verbo-picturaal (tekst wordt door het beeld aangevuld):

In dit beeld wordt de tekst rechtsonderin wel aangevuld door het beeld. Dit wordt gedaan door Tarzan van zijn liana in de lucht af te beelden om te laten zien dat Tarzan dacht dat op deze plek een minuut geleden nog bos/oerwoud stond. Om zo de tekst "15km² of rain forest disappears every minute" te versterken.

Repetitio (herhaling van een beeld om er voor te zorgen dat het beter onthouden wordt):

In dit beeld is hier geen sprake van.

Contrast (tegenstelling):

In dit beeld is hier geen sprake van.